

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010135
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4622010135.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného K. J., pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného K. J. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17. 10. 2022, sp. zn. 1T/20/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 19. 4. 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného K. J. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný K. J. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno h/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: dňa 08.09.2021 približne o 17,50 hod. v katastri obce Radošina okres W. po ceste II/XXX v smere jazdy R. - N., ako vodič viedol motocykel značky Y. E evidenčné číslo E nepovolenou rýchlosťou cca XX km/hod., kde v km 79,00 pri prechádzaní tiahlej pravotočivej zákruty sa nevenoval dostatočne vedeniu motocykla a neprispôbil jazdu svojim schopnostiam a situácii v cestnej premávke, v dôsledku čoho prešiel s motocyklom do protismerného jazdného pruhu, kde vo vzdialenosti asi 1 m od stredovej čiary došlo k zrážke s oproti jazdiacim motocyklom značky X. Q. evidenčné číslo Q ktoré viedol vodič J. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. J. nad T., Y. č. XX, ktorý pri nehode utrpel zranenie polytraumu, krvácanie pod pavúčnicu mozgu - subarachnoidálne krvácanie, obojstranne, pomliaždenia mozgového tkaniva v oblasti kôry a pod ňou v čelovo, temeno-spánkovo-záhlavovej oblasti obojstranne, difúzne axonálne poškodenie mozgu, zlomeninu spodiny lebky, viacnásobné zlomeniny skeletu lebky, roztrhnutie väzov medzi lebkou a 1. stavcom pomliaždenia krčnej miechy a zakrvácanie do obalov miechy siahajúce až po 7. hrudný stavec, pomliaždenia pľúc - obojstranne, pneumothorax vľavo, devastačné poranenie ľavej dolnej končatiny s následnou amputáciou v oblasti stehna, zlomeninu dolného konca vretennej kosti vľavo s odlomením bodcového výbežku laktovej kosti vľavo, zlomeninu základného článku V. prsta ľavej ruky, pričom na následky zranení a s tým súvisiacich komplikácií J. N. dňa XX.XX.XXXX v Nemocnici s poliklinikou v Novom Meste nad Váhom zomrel, obžalovaný K. J. svojím konaním porušil ust. § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), § 9 ods. 1, § 16 ods. 5 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) Zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za to bol obžalovanému podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba vo výmere 3 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti O. s.r.o., škodu vo výške 187,08 eur, Y. vo výške XXX,XX eur, T. zdravotnej poisťovni, a. s., škodu vo výške XX.XXX,XX eur a X. N. vo výške X.XXX,XX eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená X. odkázaná so zvyškom jej nároku na náhradu škodu na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine, treste a náhrade škody.

V jeho písomnom odôvodnení, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu, poukázal na to, že súd I. stupňa sa nedostatočne vysporiadal s obhajobou, neobjasnil dostatočne všetky okolnosti svedčiace v jeho prospech, nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a pri vyhodnocovaní jednotlivých dôkazov postupoval jednostranne v jeho neprospech. Jeho obrana spočívala v tom, že do protismeru prešiel 1m z dôvodu vzniku kolíznej situácie, keď musel náhle naklopiť motocykel doľava za účelom vyhnutia sa zrážke s lesnou zverou, ktorá mu vbehla na rovnom úseku pred pravotočivou zákrutou, čo nepredpokladal. Plne sa venoval vedeniu motocykla. Súd I. stupňa akože vyvrátil jeho tvrdenie o lesnej zveri tým, že v tej oblasti nie je pohyb lesnej zveri bežný a absentuje v danom mieste aj dopravné značenie. Namietol, že prítomnosť lesnej zveri uvádzal už na mieste dopravnej nehody príslušníkovi, ktorý dokumentoval miesto činu, pričom túto nemohol nikto okrem neho vidieť s poukazom na závery znaleckého posudku Ing. Lukášika.

Zo znaleckých posudkov Ing. Harineka a Ing. Lukášika súd I. stupňa konštatoval, že sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla, avšak iné závery znalcov, ktoré sú v jeho prospech, súd I. stupňa nevyhodnotil. Namietal znalecký posudok Ing. Harineka, ktorý nerešpektoval zadanie vyšetrovateľa a ani v doplnku svojho posudku nezpracoval nové skutočnosti. Zdôraznil, že znalec bez výpočtov a analyzovania nehodového deja len neobjektívne a úvahovo popisoval ako mal jazdiť a to v rozpore s § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Súd I. stupňa sa vôbec jeho námietkou nepreskúmateľnosti a správnosti znaleckého posudku vrátane jeho doplnenia nezaoberal.

Okrem toho zdôraznil, že výrazné prekročenie rýchlosti jazdy poškodeným o 40 km/hod. malo s najväčšou pravdepodobnosťou príčinnú súvislosť so vznikom fatálnych následkov. Podstatnejšie však je, že pokiaľ by poškodený jazdil maximálne dovolenou rýchlosťou 50 km/hod., ku zrážke motocyklov by nedošlo, čo potvrdili obaja znalci. Rovnako tak by k zrážke nedošlo, ak by poškodený jazdil pri pravom okraji vozovky.

Opätovne zdôraznil závery znaleckého posudku Ing. Lukášika, ktorý konštatoval, že pokiaľ viedol motocykel v protismere v dôsledku reakcie na pohyb lesnej zveri po vozovke, potom z technického hľadiska nie je možné jeho techniku jazdy považovať za nesprávnu. Preto jeho prekročenie predpísanej rýchlosti 50 km/hod. nemá žiadny súvis so vznikom dopravnej nehody, keďže lesná zver mu vytvorila náhlu prekážku. Okrem toho znalec konštatoval, že keď vchádzal do pravotočivej zákruty, musel byť naklonený doprava, teda jazdil technicky správne.

Namietal tiež, že dopravné značenie obmedzujúce rýchlosť na 50 km/hod. v smere jeho jazdy nebolo riadne viditeľné a ani policajti ho ihneď nezadokumentovali. Taktiež predložil fotografiu križovatky cesty II/499 s vedľajšou cestou, ktorá sa nachádzala medzi miestom, kde mala byť umiestnená dopravná značka obmedzujúca rýchlosť jazdy na 50 km/hod. a miestom dopravnej nehody. V tejto súvislosti poukázal aj na správu z Okresného úradu Topoľčany zo dňa 6. 9. 2022, z ktorej vyplýva, že ide o vjazd z cesty č. II/499 na susedné nehnuteľnosti, resp. lesnú cestu (účelovú komunikáciu), pričom obžalovaný zdôraznil, že účelová komunikácia je pozemná komunikácia. Teda išlo o križovatku v zmysle zákona o cestnej premávke, v dôsledku čoho súd I. stupňa sám neobjektívne vyhodnotil túto odbornú otázku.

Taktiež namietol, že súd I. stupňa nesprávne uviedol v skutkovej vete rýchlosť jeho jazdy 75 km/hod., keďže znalec Ing. Lukášik konštatoval, že mohol jazdiť aj rýchlosťou 70 km/hod.

Zo všetkých uvádzaných dôvodov má za to, že nemôže niesť trestnoprávnu zodpovednosť za dopravnú nehodu, ale iba objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou jeho motocykla. Zotrváva na tom, že dôkazy potvrdzujú, že nenaplnil skutkovú podstatu trestného činu, keď do protismeru vošiel z dôvodu reakcie a odvrátenia priamej zrážky s lesnou zverou, ktorá mu vytvorila náhlu prekážku a nie z dôvodu nesprávnej techniky jazdy.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu I. stupňa, alternatívne, aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol oslobodzujúcim výrokom.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní pred krajským súdom uviedol, že zotrúva na písomných dôvodoch odvolania a dodal, že obžalovaný nemôže niesť trestnoprávnu zodpovednosť, keď príčinou prejedenia do protismeru bolo vytvorenie mu náhlej prekážky lesnou zverou, pričom nemohol predpokladať, že na okraji vozovky sa môže nachádzať takáto prekážka, zdôrazniac, že sa tam ani nenachádzala, ale mu na začiatku zákruty „vbehla do jeho jazdnej dráhy“. Namietol, že znalec Ing. Harinek nerešpektoval zadanie vyšetrovateľa, v dôsledku čoho je jeho znalecké dokazovanie nepreskúmateľné a zo znaleckého dokazovania znalca Ing. Lukášika vyplýva, že jeho techniku jazdy nemožno považovať za nesprávnu, keďže prešiel do protismeru v dôsledku vynútenej reakcie na lesnú zver, pričom prekročenie dovolenej rýchlosti obžalovaným nemalo z technického hľadiska príčinnú súvislosť so vznikom dopravnej nehody. Obaja znalci pritom uviedli, že prítomní svedkovia nemohli objektívne vidieť vbehnutie zvery na vozovku z dôvodu, že sa nachádzali za zákrutou. Navrhol preto, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby odvolací súd sám rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí, keďže skutok nie je trestným činom a to s prihliadnutím aj na zásadu „in dubio pro reo“.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje, čo sa stalo, ale vbehla mu do cesty zver. V ostatnom súhlasil so stanoviskom svojho obhajcu.

Zástupca Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej len prokurátor) na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné vo všetkých jeho bodoch a ním predkladané tvrdenia za účelové a preto navrhol jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Splnomocnená zástupkyňa poškodenej X. N. na verejnom zasadnutí konštatovala, že odvolanie nepodávala, keďže otázka náhrady škody bude predmetom civilného procesu. Stotožňuje sa s výrokom o vine, vrátane odôvodnenia, prvostupňového súdu a pokiaľ ide o obranu obžalovaného, bola vyvrátená výpoveďami svedkov a príslušníkom policajného zboru, ktorý dokumentoval dopravnú nehodu, pričom obžalovaný nevedel identifikovať ani druh zvery. Navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Trestného činu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. sa dopustí páchatel', ktorý inému z nedbanlivosti spôsobí smrť a spácha uvedený čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania vo svojom rozhodnutí uviedol, že obžalovaný svojím konaním spôsobil následok uvedený v skutkovej vete, čím naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Po preskúmaní predmetnej veci dospel nadriadený súd k záveru, že v konaní pred súdom I. stupňa bolo vykonané dokazovanie v dostatočnom rozsahu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa súd I. stupňa vysporiadal s vykonanými dôkazmi, najmä výpoveďou obžalovaného, svedkov, závermi znalcov z odboru doprava cestná Ing. Ľubomíra Harineka a Ing. Martina Lukášika, PhD., ohľadne stanovenia príčiny vzniku dopravnej nehody, znalca MUDr. Mariána Pamulu z odboru zdravotníctvo a farmácia ako i s ostatnými vykonanými dôkazmi.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania obžalovaného, tento v písomnom zdôvodnení odvolania napáda výrok o vine, treste a náhrade škody. V zásade spochybňuje najmä závery súdu I. stupňa spočívajúce v tom, že by k dopravnej nehode došlo v dôsledku jeho nesprávnej techniky jazdy brániac sa tým, že do protismeru vybočil reagujúc na náhlu prekážku v podobe „vbehnutia lesnej zvery“.

S touto obranou obžalovaného sa už súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal v súlade s Trestným poriadkom, podrobne rozviedol dôvody, ktoré usvedčujú obžalovaného zo žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

Nad rámec argumentácie súdu I. stupňa krajský súd uvádza, že vykonanými dôkazmi bolo nepochybne preukázané, že skutok sa stal a vzhľadom aj na závery oboch znaleckých posudkov znalcov z odboru doprava cestná Ing. Ľubomíra Harineka a Ing. Martina Lukášika, PhD., je potrebné konštatovať, že dopravná nehoda sa stala spôsobom uvádzaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, t.j. došlo k nej na ceste č. II/499 v smere jazdy R. - N., v úseku s obmedzenou rýchlosťou 50 km/hod., v pravotočivej zákrute z pohľadu obžalovaného, ktorý v dôsledku nedostatočného venovania sa riadeniu motocykla a neprispôsobenia jazdy svojim schopnostiam a situácii v cestnej premávke, prešiel s motocyklom do protismerného jazdného pruhu, kde vo vzdialenosti cca 1 m od stredovej čiary došlo k zrážke s oproti jazdiacim motocyklom, ktoré viedol nebohý J. N., ktorý na následky dopravnej nehody zomrel. Súčasne bolo v konaní jednoznačne preukázané, že túto dopravnú nehodu zavinil obžalovaný, keď porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a/ (nepripôsobil svoje správanie situácii v cestnej premávke a svojim schopnostiam), § 4 ods. 1 písm. c/ (nevenoval sa plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke), § 9 ods. 1 (neviedol motocykel na vozovke v jazdnom pruhu vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu), § 16 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy určenou dopravnou značkou).

Keďže obžalovaný nesprávnou technikou jazdy spôsobil dopravnú nehodu, porušil tiež pravidlá cestnej premávky, čo je považované za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle ustanovenia § 137 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákona o cestnej premávke) a súčasne je nutné konštatovať, že porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom v zmysle ustanovenia § 137 ods. 2 písm. c/ Zákona o cestnej premávke, keďže v dôsledku porušenia pravidiel cestnej premávky vznikla dopravná nehoda, pri ktorej bolo inému ublížené na zdraví.

Súčasne bolo s prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia J. J. R. preukázané, že poškodený J. N. utrpel zranenia popísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku a tieto vznikli v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 8. 9. 2021, ktorým dňa 28. 9. 2021 podľahol, čím súčasne došlo k spôsobeniu jeho smrti.

Znalecký posudok Ing. Ľubomíra Harineka z odboru cestná doprava, odvetvie nehody v cestnej doprave, ako i jeho doplnok a vyjadrenie znalca na hlavnom pojednávaní jednoznačne deklarujú, že obžalovaný zapríčinil dopravnú nehodu svojou nesprávnou technikou jazdy, keď prešiel s motocyklom do protismeru, pričom vytvoril poškodenému prekážku neočakávanú a náhlu, ktorej nemal poškodený vzhľadom na čas a priestor možnosť zabrániť. V doplnku znaleckého posudku znalec zdôraznil, že z technického hľadiska spravil obžalovaný dve chyby, prvú, keď na úseku cesty s 5% klesaním, kde bola dopravnou značkou určená maximálna povolená rýchlosť 50 km/hod. sa pohyboval v neprehľadnej zákrute rýchlosťou 70 až 80 km/hod. a druhú, keď zvolil nesprávny nájazd do zákruty, čím si obmedzil výhľad a nemal priestor manévrovať.

Keďže prvotnou príčinou dopravnej nehody bolo prejdenie obžalovaného do protismeru, prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti v danom úseku cesty poškodeným, prípadne jeho jazda v strede jazdného pruhu a nie pri pravom okraji jazdného pruhu, nemali žiadny súvis so vznikom dopravnej nehody, pretože poškodený žiadnym spôsobom obžalovaného neohrozoval ani neobmedzoval a keby sa obžalovaný nedostal do jeho jazdného pruhu, prešiel by daným úsekom cesty bez zrážky s obžalovaným.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že v skutkovej vete je uvedené, že obžalovaný išiel rýchlosťou cca 80 km/hod. a v doplnku znaleckého posudku Ing. Harineka je uvedené, že mohol ísť aj 70 - 80 km/hod., krajský súd nemal dôvod meniť skutkovú vetu v prospech obžalovaného a opraviť číslovku 80 na 70, keďže v tejto súvislosti by sa na záveroch nič nezmenilo. Stále totiž išiel rýchlejšie ako bola maximálne povolená rýchlosť v danom úseku cesty.

Pokiaľ ide o znalecký posudok znalca z odboru doprava cestná Ing. Martina Lukášika, PhD., ktorý konštatoval dve možné alternatívy spôsobenia dopravnej nehody, krajský súd zdôrazňuje, že aj tento znalec zhodne ako predchádzajúci dospel k záveru, že pokiaľ obžalovaný nereagoval na pohyb lesnej zveri po vozovke, technika jazdy obžalovaného bola nesprávna. Iba v prípade v dôsledku reakcie na pohyb lesnej zveri by mohla byť technika jazdy obžalovaného správna. V tejto súvislosti však teda konštatovať, že správne súd I. stupňa dospel k záveru, že zo žiadneho z vykonaných dôkazov nebolo preukázané „vbehnutie“ zveri do jazdného pruhu obžalovaného, ktorý by musel na túto reagovať. Túto

skutočnosť vylúčili svedkovia W. Z. (vyslovne uvádzal, že prvýkrát videl obžalovaného vo vzdialenosti asi 30 metrov, keď sa nachádzal v strede rovného úseku medzi ľavotočivou a pravotočivou zákrutou z jeho pohľadu a nevidel tam žiadnu prekážku) a R. R. (ktorému mal okrem iného obžalovaný po dopravnej nehode priznať, že mal naraziť do poškodeného a že to ľutuje). Pokiaľ aj znalci z odboru cestnej dopravy konštatovali, že vzhľadom na zákrutu s najväčšou pravdepodobnosťou nemali možnosť svedkovia zver vidieť, krajský súd zdôrazňuje výpoveď svedka J. H. Y., ktorý dokumentoval predmetnú dopravnú nehodu na mieste činu, a ktorému obžalovaný neuviedol, že by tam v tom čase mala prejsť lesná zver, inak by toto miesto dokumentoval aj s ohľadom na to. Ak sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní bránil tým, že príslušníkovi polície uviedol pri dokumentovaní nehody, že mu vbehla zver do cesty, je to tiež v rozpore s jeho predchádzajúcimi tvrdeniami, keď uvádzal, že si priebeh dopravnej nehody nepamätal, resp. nevedel, čo hovoril príslušníkovi na mieste dopravnej nehody z dôvodu, že bol rozrušený. Okrem toho krajský súd poukazuje aj na charakter vozovky a okolia daného úseku, kde došlo k dopravnej nehode, kde sa nachádzajú zvodidlá a prudký zráz, v dôsledku čoho je krajne nepravdepodobné, aby mu tam vbehla zver. Je však pravdou, že odôvodnenie súdu I. stupňa, že daný úsek cesty nie je označený dopravnou značkou informujúcou o pohybe lesnej zveri, nie je v tomto smere právne relevantné. S ohľadom na vyššie uvedenú skutočnosť, potom obrana obžalovaného, že reagoval na „vbehnutie lesnej zveri“, nebola žiadnym z vykonaných dôkazov preukázaná. Taktiež dáva krajský súd do pozornosti, že ak by sa na vozovke nachádzala zver, ktorá mala prebehnúť z jednej strany na druhú, ako uvádzal obžalovaný, musela by vojsť aj do jazdnej dráhy poškodeného.

Vo vzťahu k obrane obžalovaného, že neprekročil maximálne povolenú rýchlosť v danom úseku cesty, keďže medzi dopravnou značkou obmedzujúcou rýchlosť jazdy maximálne na 50 km/hod. a spôsobenou dopravnou nehodou sa nachádzal vjazd z cesty II/499 na susedné nehnuteľnosti, pričom zo správy Okresného úradu Topoľčany zo dňa 6. 9. 2022 vyplýva, že sa ide o lesnú cestu, resp. účelovú komunikáciu, čiže pozemnú komunikáciu, čo je potrebné v zmysle Zákona o cestnej premávke považovať jednoznačne za križovatku, za ktorou stratila platnosť dopravná značka obmedzujúca rýchlosť jazdy na 50 km/hod., krajský súd uvádza nasledovné. Zo správy Okresného riaditeľstva PZ v Topoľčanoch, okresného dopravného inšpektorátu zo dňa 24. 8. 2022 vyplýva, že na ceste II/499 v smere jazdy Piešťany - Radošina pred km 79,00 sa nachádza dopravná značka obmedzujúca rýchlosť jazdy v danom úseku na maximálne 50 km/hod. Od tohto značenia až po miesto dopravnej nehody sa nachádzajú výjazdy, pričom ide o výjazdy, príp. vjazdy slúžiace pre lesné pracovné stroje. Tieto cesty nie sú určené pre obvyklé využívanie na jazdu motorových vozidiel a nie sú označené dopravnými značkami. Taktiež zo správy Okresného úradu Topoľčany, odbor cestnej dopravy a cestných komunikácií zo dňa 6. 9. 2022 vyplýva, že medzi vyššie uvedenou dopravnou značkou obmedzujúcou rýchlosť jazdy v danom úseku pred dopravnou nehodou a miestom dopravnej nehody sa v inkriminovanom čase nenachádzala žiadna križovatka, ktorá by rušila platnosť zvislej dopravnej značky obmedzujúcej maximálnu povolenú rýchlosť.

Z vyššie uvádzaných dôvodov nebolo možné vyhovieť námietkam obžalovaného tak vo vzťahu k priebehu skutku (vbehnutie zveri) ani vo vzťahu k maximálne povolenej rýchlosti v danom úseku cesty.

Nad rámec argumentácie súdu I. stupňa krajský súd, s poukazom na odvolacie námietky uvádza, že nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné spochybňovať závery znaleckých posudkov znalcov Ing. Ľubomíra Harineka alebo Ing. Martina Lukášika, PhD., z odboru cestná doprava, ktorí odpovedali na všetky položené otázky. Sama skutočnosť, že sa s týmito znaleckými posudkami obžalovaný v plnom rozsahu nestotožňuje, nie je dôvodom na záver, že by mali byť nepreskúmateľné alebo nedostatočné.

Vykonané dôkazy, najmä výsluchy svedkov, závery znaleckých posudkov MUDr. Mariána Pamulu, Ing. Ľubomíra Harineka a Ing. Martina Lukášika, PhD. dostatočným spôsobom preukázali priebeh dopravnej nehody a spôsobené následky, vrátane príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a následkami a súčasne predstavujú spoľahlivý základ pre rozhodnutie vo veci. V dôsledku toho je nutné konštatovať, že prvotnou príčinou dopravnej nehody a kolízie motocyklov obžalovaného a poškodeného bola skutočnosť, že obžalovaný vyšiel mimo svojho jazdného pruhu do jazdného pruhu poškodeného, t.j. nesprávna technika jazdy obžalovaného. Obžalovaný týmto porušil vyššie citované ustanovenia Zákona o cestnej premávke.

Na základe toho krajský súd konštatuje, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že dopravná nehoda bola zavinená obžalovaným, ktorý vstúpil do jazdného pruhu poškodeného a bolo tiež riadne

preukázané, že zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej utrpel poškodený J. N. zranenia, na následky ktorých zomrel. V zmysle znaleckého dokazovania bola technika jazdy obžalovaného vyhodnotená ako nesprávna vo vzťahu k motocyklu poškodeného, keď tomuto vytvoril prekážku náhlu a neočakávanú, ktorej nebolo možné poškodeným zabrániť. Vina obžalovaného bol preto správne ustálená súdom I. stupňa a obžalovaný je plne zodpovedný za spôsobenie dopravnej nehody, vrátane následkov z nich vyplývajúcich, keďže mu je nutné pričítať príčinný vzťah k týmto následkom.

V súvislosti s námietkami obžalovaného, ktorý sa v odvolaní bránil tým, že do protismeru prešiel z dôvodu kolíznej situácie so zverou (čo ako bolo vyššie uvedené nebolo preukázané) a musel „naklopiť“ motocykel doľava, krajský súd konštatuje, že ani toto nebolo preukázané. Skutočnosť, že by tak obžalovaný robil (naklopil motocykel) vyslovene popreli svedkovia W. Z. a R. R., ktorí práve naopak vo svojich výpovediach zdôraznili, že obžalovaný motocykel do pravotočivej zákruty neklopil, čo aj svedok W. Z. bezprostredne pred dopravnou nehodou avizoval do vysielacieho zariadenia nebohému poškodenému a svedkovi R. R., keďže išiel v poradí ako prvý. Okrem toho obžalovaný sa začal nutnosťou „naklopenia motocykla“ brániť až potom, čo znalec z odboru cestná doprava Ing. Martin Lukášik, PhD. vyhodnotil vo svojom posudku jeho predchádzajúcu výpoveď, že „strhol“ volant, ako neprijateľnú, keďže pri motocykli udáva smer naklopenie motocyklu a nie otáčanie volantom. Práve v dôsledku toho, že obžalovaný nezvládol zákrutu, prešiel do protismeru, čo môže zrejme súvisieť aj so skutočnosťou, že obžalovaný ešte nemal od získania vodičského oprávnenia na tzv. veľkú motorku v apríli 2021 do času spáchania dopravnej nehody dostatočné skúsenosti.

Podľa názoru krajského súdu teda súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, správne zistil skutkový stav a všetky potrebné dôkazy zákonným spôsobom správne právne vyhodnotil a dôsledne sa vysporiadal aj s obranou obžalovaného a správne dospel k záveru, že trestnoprávnu zodpovednosť za vznik dopravnej nehody nesie obžalovaný, ktorý svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, berúc do úvahy argumenty odvolateľa, všetky vykonané dôkazy, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch.

Pokiaľ ide o trest, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa, že v prípade obžalovaného postačí na jeho nápravu, zohľadniac všeobecnú a individuálnu prevenciu, uloženie výchovného trestu, t. j. trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom. Súdom I. stupňa bol obžalovanému uložený trest postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri nezistení žiadnej z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák. a prítiažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák. Aj nadriadený súd zistil, že obžalovanému nie je možné uznať poľahčujúcu okolnosť, že doposiaľ viedol riadny život, keďže bol v minulosti opakovane prejednávaný za spáchanie piatich priestupkov na úseku cestnej premávky a prejednávaný skutok spáchal taktiež porušiac pravidlá cestnej premávky. Obžalovanému bol ukladaný trest vychádzajúc z trestnej sadzby v rozpätí 2 až 5 rokov.

Krajský súd sa stotožnil so závermi súdu I. stupňa, že obžalovanému postačí uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 2 roky, ktorý považuje aj krajský súd za zákonný, spravodlivý a primeraný.

Súčasne správne súd I. stupňa určil obžalovanému podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, ktorá je dostatočne dlhá na to, aby mohol obžalovaný preukázať, že dokáže viesť riadny život.

Rovnako zákonný a primeraný je i uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov, keďže obžalovaný sa spáchaného skutku dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla. Z evidenčnej karty obžalovaného ako vodiča cestnej premávky vyplýva, že pred

spáchaním skutku sa dopustil priestupkov na úseku cestnej premávky v piatich prípadoch, pričom v minulosti nemal zadržané vodičské oprávnenie. Pokiaľ ide o výmeru uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov, správne zohľadnil súd I. stupňa predchádzajúce porušenia pravidiel cestnej premávky obžalovaného ako i skutočnosť, že spáchaním skutku spôsobil nenapraviteľný následok v podobe smrti poškodeného. Takto uložený trest preto nie je možné považovať za neprimerane prísny.

Rovnako výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku považuje krajský súd za zákonný a správny, keď poškodenej T. zdravotnej poisťovni, a. s. priznal nárok na náhradu škody v uplatnenej výške XX.XXX,XX eura za vynaložené liečebné náklady na poškodeného J. N., ktoré si riadne a včas v zmysle ustanovenia § 46 ods. 3 Tr. por. poškodená poisťovňa uplatnila a zdokladovala. W. správne priznal nárok na náhradu škody Y. poisťovni vo výške 347,50 eur a spoločnosti O., s.r.o. vo výške 188,08 eura za náklady spojené s vyplatením práceneschopnosti. Pokiaľ ide o poškodenú X. N., správne jej súd I. stupňa priznal nárok na náhradu škody vo výške 1.653,44 eur za notárske poplatky a úhradu urny a vo zvyšku ju odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces dôvodiac, že o ďalších uplatnených nárokoch je potrebné vykonať samostatné dokazovanie, najmä v súvislosti s vyčíslením hodnoty motocykla ku dňu spáchania skutku a v súvislosti s jej nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, po objektívnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.